

សាកលវិទ្យាល័យជាតិគ្រប់គ្រង
National University of Management

ប្រព័ន្ធគតិយុត្តិអោសិវន

ប្រព័ន្ធគតិយុត្តិអាកាស

១. កំណត់បង្ហាញអំពីរចនាសម្ព័ន្ធអាកាស៖ (សំខាន់)

- អង្គការចាត់តាំង (កិច្ចប្រជុំអាកាស)
- ក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលអាកាស
- ក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាកាស
- អង្គការថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញតាមផ្នែករបស់អាកាស
- អគ្គលេខាធិការអាកាស និងលេខាធិការដ្ឋានអាកាស
- គំណាងអចិន្ត្រៃយ៍ប្រចាំអាកាស
- លេខាធិការដ្ឋានជាតិអាកាស
- គ្រឹះស្ថានអាកាស
- អង្គការចំណុះអាកាស

២. សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋសមាជិកអាកាស (សំខាន់)

- ក្រោមធម្មនុញ្ញអាកាស រដ្ឋសមាជិកអាកាសទាំងអស់មានសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចស្មើគ្នា។
- រដ្ឋសមាជិកត្រូវចាត់តាំងគ្រប់វិធានការចាំបាច់រួមមានទាំងការអនុម័តច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួនអោយមានលក្ខណៈសមស្របដើម្បីអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធភាព នូវបទបញ្ញត្តិនៃធម្មនុញ្ញនេះនិងអោយបានសមស្របគ្រប់កាតព្វកិច្ចនៃសមាជិកភាព។
- ក្នុងករណីដែលមានការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរ ឬមិនគោរពតាមធម្មនុញ្ញអាកាស នឹងត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ២០។

៣. អាកាសមានដៃគូសន្ទនាក្រៅតំបន់ដូចជា៖ (សំខាន់)

- អាកាស+១៖ ប្រទេសអាកាសទាំង ១០ បូកនឹងប្រទេសឥណ្ឌា
- អាកាស ជាមួយនឹងដៃគូសន្ទនា អាមេរិក
- អាកាស ជាមួយនឹងដៃគូសន្ទនា កាណាដា
- អាកាស ជាមួយនឹងដៃគូសន្ទនា អូស្ត្រាលី
- អាកាស+៣ មានន័យថាប្រទេសអាកាសទាំង ១០ បូកនឹងប្រទេសចិន កូរ៉េនិងជប៉ុន។
- អាកាស+EUROPEមានន័យថាប្រទេសអាកាសទាំង ១០ បូកនឹងអឺរ៉ុប។
- អាកាស+មជ្ឈិមបូព៌ាមានន័យថាប្រទេសអាកាសទាំង ១០ បូកនឹងប្រទេសមជ្ឈិមបូព៌ា។
- អាកាស ជាមួយនឹងដៃគូសន្ទនា ៨ ប្រទេសផ្សេងទៀតដែលមាន សក្តានុពលខាងយោធា រួមមាន ចិន កូរ៉េខាងត្បូង ជប៉ុន ឥណ្ឌា រុស្ស៊ី អូស្ត្រាលី កាណាដា និងសហរដ្ឋអាមេរិក។

៤. បង្ហាញពីយន្តការដោះស្រាយជំលោះអាកាស៖ (សំខាន់)

- ❖ យន្តការដោះស្រាយតាមគោលការណ៍ទូទៅ
 - (a) រដ្ឋសមាជិកអាកាសត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងដោះស្រាយជំលោះទាំងឡាយដោយសន្តិវិធីអោយទាន់ ពេលវេលា តាមរយៈកិច្ចសន្ទនា ការប្រឹក្សាយោបល់និងការចរចា។

(b) អាស៊ានត្រូវរក្សានិងបង្កើតយន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយលើគ្រប់វិស័យនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន។

❖ យន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយតាមរយៈអន្តរការី និងការនាំសំរុះសំរួល

(a) រដ្ឋសមាជិកដែលជាភាគីនៃជំនុំដោះស្រាយអាចព្រមព្រៀងគ្នា នៅពេលណាមួយក្នុងការស្វែងរកមធ្យោ បាយដោះស្រាយវិវាទតាមរយៈអន្តរការីការផ្សះផ្សាយការសំរុះសំរួលក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់ដែលបានព្រមព្រៀងគ្នា។

(b) ភាគីក្នុងជំនុំដោះស្រាយអាចស្នើសុំប្រធានអាស៊ានឬអគ្គលេខាធិការអាស៊ានក្នុងតួនាទីជា មន្ត្រីរដ្ឋការដើម្បីផ្តល់នូវអន្តរការី ការផ្សះផ្សាយការនាំសំរុះសំរួល។

❖ យន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយក្នុងលិខិតូបករណ៍ពិសេស

(a) រាល់ជំនុំដោះស្រាយដែលទាក់ទងនឹងលិខិតូបករណ៍ពិសេសរបស់អាស៊ានត្រូវដោះស្រាយតាមរយៈយន្តការ និងនីតិវិធី ដែលមានចែងក្នុងលិខិតូបករណ៍ទាំងនោះ។

(b) ចំពោះជំនុំដោះស្រាយដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍តាមលិខិតូបករណ៍អាស៊ានណាមួយ ត្រូវដោះស្រាយដោយសន្តិវិធីដោយអនុលោមតាមសន្និសីទសញ្ញាមិត្តភាពនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅ អាស៊ីអាគ្នេយ៍ (TAC) និងវិធាននៃនីតិវិធីរបស់សន្និសីទនេះ។

(c) ប្រសិនបើមិនមានបញ្ញត្តិផ្សេងពីនេះទេជំនុំដោះស្រាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍កិច្ចព្រម ព្រៀង សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានត្រូវដោះស្រាយទៅតាមពិធីសារអាស៊ានស្តីពីយន្តការពង្រឹងការដោះស្រាយ ជំនុំដោះស្រាយ។

❖ ការបង្កើតយន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយ

ប្រសិនបើពុំមានបញ្ញត្តិផ្ទុយពីយន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយសមស្របដែលរួមទាំងមជ្ឈតវិនិច្ឆ័យនិងត្រូវ បង្កើតឡើងសំរាប់ រាល់ជំនុំដោះស្រាយដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍ធម្មនុញ្ញនេះនិងលិខិតូបករណ៍អាស៊ានដទៃទៀត។

❖ ជំនុំដោះស្រាយដែលមិនអាចដោះស្រាយបាន

ក្នុងករណីដែលជំនុំដោះស្រាយនៅតែមិនអាចដោះស្រាយបានបន្តបន្ទាប់ពីអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិខាងលើ ជំនុំដោះស្រាយត្រូវដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំអាស៊ានដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេច។

❖ អំពីការប្រតិបត្តិ

(a) អគ្គលេខាធិការអាស៊ានដែលជួយជ្រោមជ្រែងពីលេខាធិការដ្ឋានអាស៊ានឬអង្គការអាស៊ានដែលមាន ការ តែងតាំងណាមួយត្រូវត្រួតពិនិត្យការប្រតិបត្តិតាមភស្តុតាងជាក់ស្តែងអនុសាសន៍ឬសេចក្តីសម្រេច ដែលចេញពី យន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយហើយត្រូវផ្តល់របាយការណ៍នេះជូនកិច្ចប្រជុំអាស៊ាន ជ្រាប។

(b) រដ្ឋសមាជិកណាមួយដែលរងផលប៉ះពាល់ដោយសារការមិនគោរពទៅតាមភស្តុតាងជាក់ស្តែងឬអនុសាសន៍ ឬសេចក្តីសម្រេច ចេញពីយន្តការដោះស្រាយជំនុំដោះស្រាយ អាចដាក់បញ្ហានេះជូនកិច្ចប្រជុំកំពូល អាស៊ានដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេច។

៥. លើកបញ្ហាពីការបង្កើត និងតួនាទីរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍អាស៊ាន

❖ ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍

- រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ ត្រូវតែងតាំងគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួនមួយរូប ប្រចាំអាស៊ានដែលមានឋានៈជា ឯកអគ្គរដ្ឋទូតឬឯករដ្ឋទូតមានទីតាំងនៅ ទីក្រុងហ្សាកាតា។

❖ តួនាទីរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍អាស៊ាន

- ទ្រទ្រង់ការងារក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាននិងអង្គការថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីជំនាញអាស៊ានតាមផ្នែក។
- សំរេចសំរួលជាមួយលេខាធិការដ្ឋានជាតិអាស៊ាននិងអង្គការថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រី ជំនាញតាមផ្នែកដទៃទៀត របស់អាស៊ាន។
- ធ្វើការងារយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន និងលេខាធិការដ្ឋាន អាស៊ានលើគ្រប់វិស័យពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយដល់ការងាររបស់ខ្លួន។
- សំរេចសំរួលសហប្រតិបត្តិការរបស់អាស៊ានជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់។
- បំពេញការងារដទៃទៀតដែលអាចកំណត់ឡើងដោយ ក្រុមប្រឹក្សាសំរេចសំរួលអាស៊ាន។

៦. នីតិវិធី តែងតាំង និងអាណត្តិរបស់អគ្គលេខាធិការនិងអគ្គលេខាធិការរងអាស៊ាន៖

❖ ការតែងតាំង និងអាណត្តិរបស់អគ្គលេខាធិការអាស៊ាន១រូប

- ត្រូវបានស្នើសុំដោយក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួល
- ត្រូវបានតែងតាំងដោយកិច្ចប្រជុំអាស៊ាន។
- ត្រូវបានរើសចេញពីក្នុងចំណោមជនជាតិនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានដោយប្តូរវេនគ្នាតាមលំដាប់អក្សរក្រមនៃឈ្មោះរដ្ឋសមាជិក ហើយត្រូវបានពិចារណាល្អិតល្អន់ទៅលើសុចរិតធម៌ សមត្ថភាព បទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈ និងសមភាពជនឪវ។
- មានអាណត្តិ៥ឆ្នាំ។
- អាណត្តិនេះមិនអាចបន្តបានទេ។

❖ ការតែងតាំង និងអាណត្តិរបស់អគ្គលេខាធិការរងអាស៊ាន៤រូប(មានសញ្ញាតិខុសពីអគ្គលេខាធិការនិងមកពីរដ្ឋ ទាំងបួនខុសផ្សេងគ្នា)

- អគ្គលេខាធិការរងស្នើសុំទៅក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលតែងតាំងអគ្គលេខាធិការរង។ បន្ទាប់មកក្រុមប្រឹក្សាសម្របសម្រួលស្នើសុំទៅកិច្ចប្រជុំអាស៊ានតែងតាំងអគ្គលេខាធិការរងនោះ។
- កិច្ចប្រជុំអាស៊ានតែងតាំងអគ្គលេខាធិការរង
- អគ្គលេខាធិការរងទាំង៤រូបមានអាណត្តិដូចគ្នាទៅ៖
 - អគ្គលេខាធិការរង២រូបមានអាណត្តិ៣ឆ្នាំដែលមិនអាចបន្តបាន។ ជ្រើសចេញពីជនជាតិនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ានដោយប្តូរវេនគ្នាតាម លំដាប់អក្សរក្រមនិងដោយពិចារណាលើ សុចរិតធម៌ គុណសម្បត្តិ សមត្ថភាព បទពិសោធន៍ និងសមភាពជនឪវ។
 - អគ្គលេខាធិការរង២រូបមានអាណត្តិ៣ឆ្នាំ អាចបន្តបានមួយអាណត្តិទៀត។ ជ្រើសជាចំហដោយផ្អែកទៅលើលក្ខណៈសម្បត្តិដែលសម នឹងទទួលបានតួនាទីនេះ។

៧. បង្ហាញពី៖

ក. បុព្វសិទ្ធិនិងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់អគ្គលេខាធិការអាស៊ាននិងមន្ត្រីអាស៊ាន(ម១៨/២០វិច្ឆកា២០០៧)

- ❖ អគ្គលេខាធិការអាសិននិងបុគ្គលិកនៃលេខាធិការដ្ឋានអាសិនដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាព ជាផ្លូវការរបស់អាសិន ឬជាតំណាងអាសិនប្រចាំរដ្ឋសមាជិកចាំបាច់ត្រូវបានទទួលបុព្វសិទ្ធិដើម្បីបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ។
- ❖ បុព្វសិទ្ធិនិងអភ័យឯកសិទ្ធិដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះត្រូវកំណត់នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង ដោយឡែកមួយទៀតរបស់អាសិន។

ខ. បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍និងមន្ត្រីដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចនៅអាសិន

- តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍របស់រដ្ឋសមាជិកប្រចាំនៅអាសិននិងមន្ត្រីរបស់រដ្ឋសមាជិកដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាពជាផ្លូវការការរបស់អាសិនឬដែលជាតំណាងអាសិនប្រចាំរដ្ឋសមាជិក ចាំបាច់ត្រូវបានទទួលបានបុព្វសិទ្ធិនិង អភ័យឯកសិទ្ធិដើម្បីបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួនដោយឯករាជ្យ។
- បុព្វសិទ្ធិ និងអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់តំណាងអចិន្ត្រៃយ៍និងមន្ត្រីដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចនៅអាសិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអនុសញ្ញាទីក្រុងវីយែន ១៩៦១ ស្តីពីទំនាក់ទំនងការទូតឬអនុលោមទៅតាមច្បាប់ជាតិរបស់សមាជិក នីមួយៗ ។

គ. លក្ខខណ្ឌដើម្បីរដ្ឋមួយអាចចូលជាសមាជិកអាសិន៖

- ទីតាំងភូមិសាស្ត្រដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាស្ថិតក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍
- មានការទទួលស្គាល់ពីបណ្តារដ្ឋសមាជិកអាសិនទាំងអស់
- ឯកភាពគោរពនិងប្រតិបត្តិតាមធម្មនុញ្ញអាសិន
- មានលទ្ធភាព និងធនៈអនុវត្តកាតព្វកិច្ចទាំងអស់នៃសមាជិកភាព
- ការតំរូវថែមអោយមានការបង់វិភាគទាន១លានដុល្លារតែមួយដងនៅពេលចូលដំបូង និង បង់វិភាគទានមូលនិធិវិទ្យាសាស្ត្រចំនួន៥មីលដុល្លារតែមួយដងគត់ហើយក៏ត្រូវមានចំណាយប្រចាំឆ្នាំចំនួន៦០មីលដុល្លារដែរសំរាប់ដំណើរការអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអាសិន សំរួលទិដ្ឋិការចេញចូលដោយមិនបាច់ធ្វើពាក្យសុំជាពិសេសត្រូវដាក់ស្ថានទូតប្រចាំរដ្ឋជាសមាជិកអាសិនទាំងអស់។

ឃ. គោលនយោបាយការបរទេសក្នុងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិរបស់អាសិន៖ (សំខាន់)

- អាសិនត្រូវអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងជាមិត្តភាពនិងកិច្ចសន្ទនាដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ទៅវិញ ទៅមកក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងភាពជាដៃគូជាមួយបណ្តាប្រទេសនិងអនុតំបន់និងអង្គការអន្តរជាតិនិងស្ថាប័នដទៃទៀត។
- ទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាសិនត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលមាន ចែងក្នុងធម្មនុញ្ញអាសិននេះ។
- អាសិនត្រូវតែដាក់លំដាប់នាំមុខជាចំបងមួយនៅក្នុងការរៀបចំតំបន់ដែល ខ្លួនផ្ដើមនិង រក្សាភាពជាស្នូលរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់របស់អាសិន និងការកសាងសហគមន៍។
- ក្នុងការអនុវត្តទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់អាសិន រដ្ឋសមាជិកត្រូវសម្របសម្រួល និងខិតខំ ប្រឹងប្រែងអភិវឌ្ឍជំហររួមនិងធ្វើសកម្មភាពរួមគ្នាលើមូលដ្ឋាននៃភាពឯកភាពនិងសាមគ្គីភាព។
- ទិសដៅគោលនយោបាយជាយុទ្ធសាស្ត្រនៃទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាសិន ត្រូវដាក់ចេញដោយកិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសអាសិន។

- កិច្ចប្រជុំមន្ត្រីការបរទេសអាស៊ានត្រូវធានាអោយមានភាពស្របគ្នានិងភាពល្អនៃការអនុវត្តទំនាក់ទំនងក្រៅតំបន់របស់អាស៊ាន។
- អាស៊ានអាចសំរេចកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបណ្តាប្រទេសអនុតំបន់និងអង្គការអន្តរជាតិនិង ស្ថាប័នទាំងឡាយបាន។ នីតិវិធីនៃការសំរេចកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបញ្ញត្តិដោយក្រុមប្រឹក្សា សម្របសម្រួលអាស៊ានដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសហគមន៍អាស៊ាន។

១០.គណៈកម្មាធិការអាស៊ាននៅក្នុងប្រទេសទីបី និងអន្តរជាតិ៖ (សំខាន់)

- គណៈកម្មាធិការអាស៊ានក្នុងប្រទេសទី៣អាច ត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសពុំមែនជា សមាជិកអាស៊ានដែលក្នុងនោះមានប្រធានបេសកកម្មការទូតនៃរដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន។ គណៈកម្មាធិការនេះស្រដៀងគ្នាក៏អាចត្រូវបង្កើតឡើងដោយទាក់ទងទៅនឹងអង្គការអន្តរជាតិ។ គណៈកម្មាធិការនេះត្រូវលើកស្ទួយផលប្រយោជន៍និងអត្តសញ្ញាណអាស៊ាននៅក្នុងប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះនិងអង្គការអន្តរជាតិ។
- កិច្ចប្រជុំរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសត្រូវកំណត់អំពីវិធាននីតិវិធីរបស់គណៈកម្មាធិការនេះ។

១១.សេចក្តីសំរេចរបស់អាស៊ាន (សំខាន់)

- > វិធានទូទៅ៖
 - ជាគោលការណ៍គ្រឹះ រាល់សេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់អាស៊ាន ត្រូវឈរលើមូលដ្ឋាននៃការប្រឹក្សានិងកុងសង់ស៊ីស(១០/១០)
 - ក្នុងករណីដែលមិនមានកុងសង់ស៊ីស កិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានអាចនឹងធ្វើការសំរេចអំពីរបៀបនៃការធ្វើសេចក្តី សំរេចចិត្តជាក់លាក់មួយ(៧/១០)។
- > វិធានដោយឡែក៖
 - ក្នុងករណីមានការរំលោភធ្ងន់ធ្ងរប្រព្រឹត្តិទៅនឹងធម្មនុញ្ញនេះសេចក្តីសំរេចនេះត្រូវដាក់ជូនកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន។
 - សេចក្តីសំរេចខ្លះតាមលិខិតូបករណ៍គតិយុត្តដែលពាក់ព័ន្ធរបស់អាស៊ានដទៃទៀត។

១២.បង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃលេខាធិការដ្ឋានជាតិអាស៊ាន៖

- ជាអង្គភាពអចិន្ត្រៃយ៍មួយឬជាអង្គភាពកណ្តាលដើម្បីធ្វើការសំរេចសំរួល
- ធានានូវនិរន្តរភាពនៃការប្រព្រឹត្តទៅរបស់សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ាន។

១៣.អ្នកសំរេចសំរួលប្រទេសដៃគូសន្ទនាអាស៊ាន៖

- រដ្ឋសមាជិកដែលដើរតួនាទីជាប្រទេសសម្របសម្រួលប្តូរវេនគ្នា ទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្របសម្រួលនិងជុំវិញ ផលប្រយោជន៍អាស៊ានក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួនជាមួយដៃគូសន្ទនាពាក់ព័ន្ធនិងជាមួយអង្គការតំបន់និងជាមួយ អង្គការអន្តរជាតិ និងស្ថាប័នដទៃទៀត។
- ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូក្រៅតំបន់ប្រទេសសម្របសម្រួលត្រូវ៖
 - តំណាងអាស៊ានលើកកំពស់ទំនាក់ទំនងដោយឈរលើមូលដ្ឋានគោរពគ្នាទៅវិញទៅមកនិងសមភាពស្របទៅតាមគោលការណ៍របស់អាស៊ាន។
 - ធ្វើជាសហប្រធានកិច្ចប្រជុំពាក់ព័ន្ធរវាងអាស៊ាននិងដៃគូក្រៅតំបន់។

- គាំទ្រគណៈកម្មាធិការអាសិនពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងប្រទេសទី៣និងនៅអង្គការអន្តរជាតិនានា។

១៤.៣៧ ចនាអាសិន៖ “ចក្ខុវិស័យមួយ អត្តសញ្ញាណមួយសហគមន៍មួយ” ។